GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE IN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 97. Duminecă, 3 (15) Maiu. 1887.

Brașovŭ, 2 Maiu 1887.

Aveamŭ odinióră o junime plină de însuflețire, nobilă, mărinimósă, stăruitóre și curagiósă, modestă în aspirațiunile ei personale, dér neînduplecată și energică în lupta pentru realisarea aspirațiunilorŭ drepte și sânte ale poporului.

Aveamŭ odinióră o junime, care își contopea cugetarea și sentimentele ei cu cugetarea și sentimentele poporului, care se identifica cu poporulŭ și era gata sĕ aducă ori ce jertfă pentru elŭ.

Era unŭ timpŭ alŭ ideilorŭ și alŭ sufletelorŭ marĭ. Unde se adunau doi séu trei, spiritulŭ concordiei era între dânșii; își stringeau mâna, se uitau unulŭ în ochii altuia și se înțelegeau; sĕmțiau că o sórte îi légă pe toțĭ, că împreună trebue sĕ trăiască și sĕ móră.

Așa era junimea română în epoca redeșteptării nóstre naționale dinainte de 1848.

Dér astăḑi?

Unde este însuflețirea, unde curagiulŭ, unde este armonia frățéscă, unde nobila stăruință și îngrijire a junimei nóstre pentru sórtea poporului?

Timpurile s'au schimbatŭ — audimŭ ḑicêndu-ni-se de către unulŭ séu altulŭ — astăḑi nu mai e ceea ce a fostŭ. Tinerii noștri după ce absolvéză studiile trebue sĕ-și caute esistența și sĕ și-o asigure, ei suntŭ prea îngrijați de sórtea lorŭ propria și de aceea nu se mai potŭ gândi cu aceeași ardóre la sórtea și nĕcasurile poporului.

Celorŭ ce ne arŭ vorbì astfelŭ, le vomŭ ḑice: Óre tinerii învăpăiațĭ de amorulŭ națiunei dinainte de 1848, n'au fostŭ și dânșii îngrijațĭ de esistența lorŭ individuală? Aveau ei óre p'atuncĭ mai multe mijlóce de a și-o asigura ca cei de astăḑi? Erau ei toțĭ copii de boierĭ și de banĭ gata? Și décă nu, cum de cu tóte neajunsurile lorŭ și cu tótă greutatea timpilorŭ de atuncĭ, când lipseau chiar și mijlócele de comunicațiune, ei erau mai strînsŭ unițĭ între sine și mai îngrijațĭ pentru sórtea poporului?

Și bine că poporulŭ nostru nu mai geme aḑi în lanțurile iobăgiei, dér este óre pentru aceea sórtea lui mai bună ca înainte de 1848? Ajuns'a elŭ într'o stare de înaintare și de înflorire, care sĕ dispenseze pe junime de a-și bate așa de multŭ capulŭ cu sórtea lui, ca odinióră?

Nu credemŭ, că va fi în stare careva sĕ ne dovedéscă acésta. Din contră vedemŭ din tóte enunciațiunile publice ce iesŭ din sînulŭ poporului nostru, că între noi este generală convicțiunea, cumcă niciodată interesele de viață și bunăstarea materială și morală a poporului românŭ nu au fostŭ mai amenințate ca tocmai în timpulŭ de față.

Trăgêndŭ dér cu tótă seriositatea o paralelă între epoca de odinióră și cea de acum, trebue neapĕratŭ sĕ ajungemŭ la resultatulŭ, că diferența, încâtŭ privesce situațiunea poporului nostru, este numai în mijlóce. Inainte de 1848 nu ne bucuramŭ de cultura, de care ne bucurămŭ astăḑi și de mijlócele intelectuale și morale, de care dispunemŭ astăḑi, dér pentru aceea luptămŭ aḑi în condițiunĭ încă și mai grele, și mai periculóse. Décă armele nóstre de apĕrare s'au îmbunătățitŭ și s'au înmulțitŭ, nu trebue sĕ uitămŭ, că în aceeași mĕsură s'au perfecționatŭ și armele adversarilorŭ noștri și, ca sĕ ne folosimŭ de unŭ esemplu, este constatatŭ de către strategii timpului de față, că aḑi, când massele de oștire se lupta din depărtare cu armele lorŭ de sistemulŭ nou, se recere dela fiecare ostașŭ mai multă inteligență, mai multă energiă și mai multŭ curagiu bărbătescŭ ca pe acele vremurĭ, când lupta sĕ făcea peptŭ la peptŭ.

Este fără îndoiélă grea năvala ce o dau dușmanii esistenței nóstre naționale asupră-ne și grele suntŭ și timpurile în care trăimŭ. Dér décă recunóscemŭ acésta, trebue sĕ recunóscemŭ și aceea, că niciodată n'a fostŭ de lipsă mai multŭ ca acum ca junimea nóstră sĕ-și contopéscă tótă gândirea și sĕmțirea ei cu gândirea și sĕmțirea poporului și sĕ se entusiasmeze de ideile de libertate și dreptate, pentru a cărorŭ isbêndă trebue sĕ luptămŭ în unire cu toții, bĕtrânĭ și tinerĭ.

Departe de noi de a face sĕ se crédă că junimea nóstră de aḑĭ ar fi nepăsătóre față cu sórtea poporului. Décă amŭ crede așa ceva amŭ trebui sĕ disperămŭ în viitorulŭ nostru.

N'ajunge însĕ ca junimea nóstră sĕ jóce numai rolulŭ unui spectatorŭ, care aștéptă cu multă interesare terminarea dramei, ci trebue sĕ sĕmță, că și ea este actorŭ de frunte în acéstă dramă și că înainte de tóte chiămarea ei este a îmbărbăta poporulŭ, a susțĭné legăturile frățescĭ între elŭ și a-lŭ însufleți la lupta legală de apĕrare.

Nu ḑicemŭ că junimea nóstră nu le sĕmte tóte aceste, dér suntemŭ cu părere de rĕu constrînșĭ a mărturisi, că nu o vedemŭ printre poporŭ și în fruntea lui, când este vorba de a-i da îndemnŭ și sfaturĭ spre binele lui.

Décă tinerimea română ar lucra astfelŭ în armonia și cu însuflețire, atuncĭ nu s'ar mai puté întêmpla ca poporulŭ nostru țĕranŭ, când se tractéză sĕ ia și elŭ câte o hotărîre, sĕ facă și elŭ unŭ pasŭ decidĕtorŭ pentru sórtea lui viitóre, sĕ rĕmână, cum, durere, prea de multe orĭ se întêmplă, numai pe mâna unorŭ ómenĭ egoiștĭ, interesațĭ și venalì.

Reamintindu junimei nóstre nobila chiămare ce-o are ea în aceste critice timpurĭ față cu poporulŭ, voimŭ sĕ aducemŭ astăḑi în preséra aniversărei adunărei naționale din Blașiu din 3 (15) Maiu 1848, unŭ omagiu de recunoscință acelei nobile pleiade de tinerĭ românĭ din tóte părțile țĕrei, carĭ au condusŭ poporulŭ la acéstă memorabilă adunare.

Fără zelulŭ și însuflețirea acestorŭ tinerĭ în vecĭ neuitațĭ n'ar fi fostŭ cu putință sĕ se sĕvêrșéscă unulŭ din cele mai marĭ acte în viața poporului nostru, adunarea de pe Câmpulŭ Libertății, care, a proclamatŭ drepturile omului și libertatea națională a poporului românŭ!

Voci din pressă asupra conferenței nóstre.

Organulŭ oficiosŭ „Nemzet“ din Pesta, dela 10 Maiu, ocupându-se de conferința nóstră din Sibiiu, scrie următorulŭ articulŭ de fondŭ:

Hotărîrea ce au adus'o Românii la Sibiiu decretéză passivitate pentru alegĕtorii românĭ din Transilvania, er pentru cei din părțile de dincoce de Muntele-Craiului lasă se decidă comitetulŭ esecutivŭ asupra participărei seu abstinenței dela alegere.

De hotărîrea acésta din urmă însĕ este legată condițiunea, ca se fiă unŭ candidatŭ corĕspunḑĕtorŭ intereselorŭ românescĭ. Și acésta hotărîre o predă vorbirea de introducere a președintelui Barițŭ cu o motivare, care tocmai așa de puținŭ corĕspunde adevĕrului, pe câtŭ de periculóse suntŭ învĕțăturile, pe carĭ le enunță. Pentru că motivarea, că Românii pentru aceea trebue sĕ se abstină dela alegerĭ, în părțile ardelene, pentru că se intêmplă corupțiunĭ, nu numai că e o esagerave cumplitŭ de mare, ci combate totodată consecența motivată pe aceste corupțiunĭ din două puncte de vedere: de o parte pentru că, décă se intêmplă corupțiune, nu trebue opritŭ alegĕtorulŭ dela alegere, ci dela corupțiunĭ, pentru că la casŭ contrarŭ acéstă împrejurare face ca omulŭ sĕ fiă suspiționatŭ ca imoralŭ; de altă parte, décă pentru părțile ardelene corupțiunea formeză causă, ca alegĕtorii românĭ sĕ nu se foloséscă de drepturile lorŭ, atuncĭ acésta formeză causă și pentru părțile din Ungaria, décă față cu unŭ candidatŭ corĕspunḑĕtorŭ intereselorŭ ungurescĭ se temŭ de corupțiune, se potŭ teme și față c'unŭ candidatŭ corĕspunḑĕtorŭ intereselorŭ românescĭ. Acésta încă adeveresce, cu câtă măestriă făurescŭ ultraiștii românĭ argumentele, numai pentru ca sĕ-șĭ motiveze hotărîrile lorŭ nemotivate și anticonstituționale.

Intru aceea însĕ observămŭ, că la acestŭ raționamentŭ alŭ Românilorŭ ultraiștĭ și la espectorările lorŭ contra administrațiunei contribue în mĕsură nu neînsemnată denunțările opozițiunei ungurescĭ, mai cu sémă ale oposițiunei moderate, pentru că Românii se folosescŭ de acestea pentru întărirea aserțiunilorŭ lorŭ și se folosescŭ de ele ca de unŭ isvorŭ, când anunță resistența passivă dușmană statului maghiarŭ și li-arŭ plăcea, sĕ presente situațiunea statului ungarŭ ca atâtŭ de rea, încâtŭ se apară, că fiii națiunei lorŭ și sentimentulŭ de moralitate alŭ acestora se înspăimântă de a lua parte la viéța politică a statului.

Că acésta este o esagerare cutezătóre o adeveresce și împrejurarea, că în viéța și la alegerile din comitatŭ pe lângă totă „corupțiunea“ acestorŭ stărĭ, ultraiștii i-au parte, pentru că în cutare comitatŭ potŭ prin acésta sĕ rivaliseze cu mai multŭ succesŭ. Însĕ pentru aceea trebue sĕ însemnămŭ acestŭ raționamentŭ ca o admoniare pentru acei oposiționalĭ, carĭ de multe orĭ nu cugetă, ce felŭ de arme punŭ în mâna dușmanilorŭ noștri prin escentricitățile lorŭ.

Însĕ Românii atingŭ în hotărîrea din Sibiiu și adevĕratele motive. Se provócă adecă la hotărîrile lorŭ de mai 'nainte și pe basa acelora, că vréu sĕ apere libertatea și independența națiunei românescĭ, au de gândŭ sĕ aștérnă unŭ memorandŭ mai nou la Rege, că în ce modŭ și pe ce cale o vréu acésta, că vreu sĕ înmâneze domnitorului memorandulŭ cu încunjurarea guvernului responsabilŭ, acésta nu o scimŭ, dér pe suveranulŭ constituționalŭ prin aceea nu-lŭ vorŭ duce în rĕtăcire, nu numai pentru-că în privința formală procedŭ în modŭ anticonstituționalŭ, ci și pentru că cerŭ lucrurĭ anticonstituționale. Lorŭ le trebue Ardélŭ separatŭ, ei cerŭ nouă lege electorală, nouă împărțire teritorială, nouă limbă oficială și administrațiune națională, și cu ajutorulŭ acestora arŭ voi sĕ pregătéscă drumulŭ Daco-României.

Cu tendințele acestea chiar și în România nu mai consĕmtŭ acum decâtŭ elementele, carĭ în unŭ modŭ nu tocmai lealŭ luptă și în contra guvernului și contra Regelui românŭ, și astfelŭ de sigurŭ Daco-Românii noștri totŭ atâtŭ de nemulțămițĭ arŭ fi în România, ca și la noi. Decă o partidă unguréscă séu o legislativă ar porni după aceste elemente, ele n'arŭ mai recunósce Ungaria de patriă a lorŭ, și décă Românii din lăuntrulŭ acestei țĕrĭ arŭ merge după ei, s'ar pomenì deodată că suntŭ pușì pe tĕrêmulŭ ilegalității, pe care și conducĕtorii dela Sibiiu numai cu greu, cu măestrite raționamente, ilŭ potŭ ascunde póte ei, unulŭ înaintea altuia, dér înaintea altora de sigurŭ că nu.

Românii patrioțĭ însĕ din ḑi în ḑi judecă mai nepreocupațĭ situațiunea și în hotărîrile lorŭ, chiar și în afacerĭ politice, se lasă a fi mai puținŭ influințațĭ de aceia, carĭ aducŭ hotărîrile la Sibiiu. Cu atâtŭ mai puținŭ pretindŭ și cu atâtŭ mai puținŭ speréză ceva resultatŭ dela scopurile ce le urmărescŭ aceia prin compunerea de memorande.

Nu ne pronunțămŭ asupra cestiunei, décă Românii se folosescŭ orĭ nu de dreptulŭ lorŭ de alegere. Acésta e treba lorŭ. Cerce orĭ care Românŭ, ce au dobênditŭ ei prin passivitatea de până acum și din acésta sĕ tragă învĕțăturile de lipsă. Însĕ ca sĕ demonstreze prin memorande contra guvernului și constituțiunei ungurescĭ, acésta ar fi o cutezanță órbă, décă nu ar fi devenitŭ deja de multŭ unŭ lucru de rîsŭ. Altmintrelea nicĭ într'o cestiune, nicĭ într'alta Românii nu potŭ sĕ conteze la sprijinulŭ partidei guvernamentale. Ba încă credemŭ și presupunemŭ, că nicĭ una din partidele oposiționale ungurescĭ nu va da mână cu ei. Adevĕratŭ este, ce-i dreptŭ, că în Timișóra totŭ aceleașĭ elemente, carĭ au adusŭ la Sibiiu hotărîrile de mai susŭ, au pusŭ în prospectŭ eventuala sprijinire a partidei lui Apponyi în Ungaria de méḑă-ḑi; însĕ totușĭ credemŭ încă, că mai vîrtosŭ după cele petrecute la Sibiiu, credincioșii lui Apponyi nicĭ aicĭ nu vorŭ primi acestŭ darŭ alŭ Danaidei. Noi celŭ puținŭ înainte nu vremŭ sĕ i suspiționămŭ nicĭ pe ei.

Cronica politică.

Contele *Andrassy* a avutŭ o conferință mai lungă cu d. *Tisza*, preşedintele consiliului ungarŭ. Elŭ a declaratŭ mai multorŭ ḑiariştĭ, că în urma călătoriei sale la Viena a renunțatŭ la intențiunea ce avea de a interveni personalŭ în *polemica* relativă la ocuparea *Bosniei și Herțegovinei*. „Gazeta de Moscva« vorbindŭ de ocupațiunea Bosniei şi Herțegovinei acusă cu violență pe principel de Bismarck de duplicitate şi de ingratitudine cătră Rusia. Fóia rusă publică o seriă de documente diplomatice relativŭ la acéstă cestiune.

„Pester Lloyd“ anunță, că până în acestŭ momentŭ guvernulu n'a primitŭ din partea *republicei francese* invitațiunea de a participa la *expoșițiunea* din 1889. In orĭ-ce casŭ, adauge fóia unguréscă, monarchia nu va da urmare unei asemenea invitărĭ. Nu cumva de temă, că se strică pretinia cu Germania, care de altmintrelea destulŭ de şubredă e?

Ḑiarulŭ rusŭ „Swiet« celebréză pe Regina Natalia a Serbiei ca pe protectórea intereselorŭ naționale ale bisericei ortodoxe şi ḑice că ea a deschisŭ calea relațiunilorŭ amicale între Rusia şi Serbia. Cu ocasiunea călĕtoriei ce vorŭ face în Sudulŭ Rusiei, Țarulŭ şi Țarina se vorŭ abate pe la Caucasia, ca sĕ visiteze pe Regina Serbiei.

In 29 Aprilie s'a celebratŭ la Moscva jubileulŭ poetului popularŭ Slawjanski. Printre telegramele de felicitare, aceea a generalului Boulanger a produsŭ unŭ mare entusiasmŭ. D. Pasteur a trimisŭ de asemenea o telegramă astfelŭ concepută: »Trăiéscă Rusia şi Franța unite.“

Superiorulŭ (Katholikos) din Etşmiadzin a adresatŭ în ḑilele trecute, precum sciu cetitorii noştri, unŭ cercularŭ cătră episcopii şi preoții armenĭ, ca sĕ *împedece întroducerea limbei ruse* în invĕțămêntulŭ religios *în şcólele armene.* Totodată adresase guvernatorulŭ rusŭ din Caucasŭ o scrisóre, în care ḑicea că dispoșiția guvernului rusŭ e regretabilă, sguduindŭ gravŭ religiunea Armenilorŭ. Superiorulŭ a declaratŭ că nu permite sĕ se esecute acea dispoșițiă. Mai pretinse superiorulŭ ca numai cu consimțĕmêntulŭ sĕu sĕ se numéscă preoții, carĭ au sĕ predea religia, şi sĕ se întroducă cărțile de religiă în şcólă. Cercularulŭ a avutŭ efectŭ; celŭ puținŭ se constată, precum se telegrafiară din Constantinopolŭ, că de atuncĭ funcționarii ruşĭ se servescŭ în cominicațiunea cu poporațiunea arménă de forme nespusŭ de blânde.

Fóia englezĕ ,Times« împrăştiase în lume scirea, că *guvernele din Bucurescĭ și Belgradŭ* ar fi pregătitŭ o *notă colectivă* cătra Rusia in contra ambasadorilorŭ ruşĭ Hitrovo din Bucurescĭ şi Persiani din Belgradŭ, din causa relațiunilorŭ ce le-arŭ avea aceştia cu opoșițiunea antidinastică din ambele regate, şi că acea notă, scrisă în termenĭ aspri, numai prin mijlocirea binevoitóre a Austro-Ungariei ar fi fostŭ împedecată de a se trimite guvernului din Petersburgŭ. Acéstă scire a foiei engleze e desmințită acum din Belgradŭ câtŭ şi din Bucurescĭ, cercurile diplomatice o desemneză ca o curată născocire.

SCIRILE ḐILEI.

Maiestatea Sa Impĕrătésa-Regina a dăruitŭ pentru incendiații din *Curticĭ* 200 fl., pentru cei din Careii marĭ şi Eperyes câte 300 fl.

—x—

Amŭ fostŭ făcuțĭ atențĭ, că n'am publicatŭ o dare de sémă despre întrunirea dela 1 Maiu n. a alegĕtorilorŭ românĭ din cele patru cercurĭ electorale ale Braşovului şi comitatului Braşovŭ, dér mai cu sémă că n'amŭ publicatŭ lista noului comitetŭ electoralŭ. Deórece acestŭ comitetŭ este în ajunŭ d'a se întruni şi a se constitui spre a-şĭ începe lucrarea, dămŭ aci lista membrilorŭ lui: *Cerculŭ I.* Simeonŭ *Damian*, George B. *Popp*, Octavianŭ *Sorescu*, Dr. George *Baiulescu*, Ioanŭ C. *Panțu*, Dr. Aurel *Mureşianu*, George *Perşenaru* şi Ión *Maximilian* jun. *Cerculŭ II.* Diamandi *Manole*, Ludovic *Roman*, Ión *Lengĕru*, Andrei *Bĕrsean*, Vasile *Voina*, Stefan *Bobancu*. Ión *Stinghe* jun., Sterie *Stinghe* Todor *Zĕrnoveanu*, şi G. *Navrea*. *Cerculŭ III.* Radu *Popea*, Alexe *Verzea*, George *Ludu*, Eremia *Verzea*, George *Urdea*, Anastasie *Bârseanu*, Matei *Grama* şi Voicu *Roşculețŭ*. *Cerculŭ IV.* Iosif *Comanescu*, George *Proca*, Iosif *Micu*, Ión *Leucescu*, Alexandru *Maieruşan* şi Ión *Marin*.

—x—

Arhiducele *Albrecht* a sositŭ în *Deva*. In scopulŭ pregătirilorŭ pentru manevrele ce se vorŭ face în acele părțĭ, s'a făcutŭ la 12 Maiu n. o recunóscere a văii Mureşului spre Dobra până la pasulŭ Brănicica, unde probabilŭ va fi prima lovire cu corpulŭ din Timişóra, apoi spre Vițĕlŭ, ocolindŭ Deva într'unŭ arcŭ. Se vorŭ mai face recunoscerĭ spre Huniădóra, în valea Cernei şi Streiei, spre Simeria şi Orĕştiă.

—x—

Cetimŭ în ḑiarulŭ guvernamentalŭ „Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ: „Ḑiarele opoșițiunei făceau mare sgomotŭ cu născocirea privitóre la încheierea unei convențiunĭ cu Austro-Ungaria. Se scria de aceste ḑiare totŭ felulŭ de svonurĭ cu privire la acéstă cestiune. Pentru a isprăvi odată pentru totdeuna cu aceste calomnii, suntemŭ în putință de a anunța, că *nicĭ o convenția provisoriă nu se va încheia* cu Austro-Ungaria până la tómnă.

—x—

Biuroulŭ orăşenescŭ din Braşovŭ şi din Cluşiu pentru vêndarea biletelorŭ pe calea ferată intenționésă a arangia, cu ocasiunea Rusaliilorŭ, unŭ *trenŭ de plăcere* la Braşovŭ în legătură cu tóte stațiunile căii ferate ardelene. A doua ḑi de Rusalii circulă unŭ trenŭ de plăcere separatŭ dela Braşovŭ la Sinaia şi retourŭ. Programulŭ complectŭ ilŭ vomŭ comunica cetitorilorŭ noştri.

—x—

In *Făgăraşŭ* va apare în curendŭ unŭ diarŭ sĕptĕmânalŭ sub titlulŭ „Oltvo'gyi heti lap“ din care politică e esclusă. Se vorŭ publica lucrărĭ în limba maghiară, germană, română, după cum se vorŭ trimite. Intreprindĕtorulŭ e tipografulŭ Thierfeld. Se mai vorbesce şi despre o altă intreprindere pe acții de câte 100 fl. séu părțĭ de acții de câte 10 fl.

—x—

Grindină multă a cădutŭ pe la *Orşova* şi pe la *Cohalmŭ*, făcêndŭ marĭ stricăciunĭ în sĕmĕnăturĭ şi vii. In *Paloşŭ*, pe lângă acesta, a fostŭ şi unŭ incendiu priciuitŭ de trăsnetŭ.

—x—

Preoții și învĕțătorii gr. cat. din tractulŭ protopopescŭ alŭ Secului işĭ vorŭ ține adunarea tractuală la 22 Maiu st. n. la 8 óre în scola confesională din parochia Julatelecu. Programa va fi: *a)* Publicarea observărilorŭ făcute de Prea V. Consistoriu la protoculului adunărei anului trecutŭ; discutarea asupra aflărei unui isvorŭ de venite mai corespundĕtóre, pentru intreținerea speselorŭ bisericescĭ şi scolare, *b)* Dare de sémă asupra stărei bibliotecei tractuale, şi încasarea restanțelorŭ de taxe în suma de 1 fl., conformŭ conclusiunei prot. adun. din Bonțŭ punctulŭ III. şi alte propunerĭ. Dela 1 óră după ameḑĭ se va ține conferința invĕțătorilorŭ tractualĭ. Este de doritŭ ca acesta adunare sĕ fiă câtŭ mai multŭ cercetata de toțĭ binevoitorii progresului naționalŭ.

—x—

Statutele reuniunei române gr. or. de cântărĭ din *Varadia* au fostŭ aprobate de ministerŭ.

—x—

Din *Sântejude*, în apropierea Gherlei, ni se scrie: Timpulŭ pe la noi e fórte părtinitorŭ. Omenii şĭ-au aratŭ şi sĕmĕnatŭ din destulŭ, a urmatŭ plóiă destulă şi căldură. Acestŭ anŭ încă de cu începutulŭ primăverei ne promite o recoltă îndestulitore. Ar fi bine ca poporulŭ *sĕ-şĭ asigureze sĕmĕnăturile în contra grindinei (gheței)* ca sĕ nu sufere pagube, cum au pățitŭ Sântejudenii şi satele din jurŭ în anulŭ trecutŭ!

—x—

In *Buda Eörs* s'au revoltatŭ țĕranii contra fabricantului Pollak, pentru că a adusŭ lucrătorĭ streinĭ, şi anume jidovĭ, pe când poporațiunea e antesemită. De treiḑecĭ de anĭ nu mai locuesce în comună nicĭ unŭ jidovŭ. Inainte cu câțĭva anĭ se aşeḑà unŭ jidovŭ negustorŭ în Buda Eörs, dér nefiindŭ sigurŭ de viéță trebuì sĕ părăséscă comuna. Caracteristicŭ pentru antisemitismulŭ „Şvabilorŭ« din Buda Eörs este faptulŭ, că scrisorĭ adresate lui Pollak se înapoiau de obiceiu trimițĕtorilorŭ cu observarea: „La noi nu locuesce nicĭ unŭ jidovŭ Pollak«. Familia lui Pollak a părăsitŭ comuna. Pentru menținerea ordinei s'a trimis unŭ despărțĕmêntŭ de gendarmĭ.

—x—

Foia ungurescă „Politikai Szemle“ din *Alba-Iulia* a încetatŭ cu ḑiua de 7 Maiu n. sĕ mai apară.

—x—

Ministrulŭ de interne a detrasŭ debitulŭ postalŭ pentru țĕrile coronei ungare fóiei volante „Iozan esz“. (Mintea sănătósă), care apare în America, sub cuvêntŭ că lovesce în „idea de statŭ maghiarŭ.“

—x—

Sub titlulŭ *„germanisare în Debreținŭ“*, foia „Debreczen“ aduce următórea notiță: „De necredutŭ, dér adevĕratŭ! Cine nu crede, sĕ'şĭ arunce ochii pe ultima însemnare a prețurilorŭ institutului de înmormêntare Fodor şi Gebauer şi acolo póte ceti în gentila limbă germană, ce felŭ de cosciugurĭ se capĕtă »în Dobriținŭ“ Când vedemŭ acesta, trebue sĕ credemŭ, că Dobriținulŭ nu e departe de Csaszlau“. — Bieții „patrioțĭ«, ce ḑile amare au ajunsŭ sĕ trăiască!

—x—

Din *Orşova* i se scrie ,Luminătorului“: Duminecă, în 8 Maiu st. n. a. c. pe la órele 5 sera a picatŭ grindină în mărimea alunei cu aşa vehemență, încâtŭ viile, pomii şi legumele suntŭ nimicite cu desĕvêrşire. Pe câtŭ erau înaintea sosirei acestui elementŭ ómenii de veselĭ, pe atâtŭ suntŭ acum de triştĭ. Ferestrile ce erau în fața grindinei au fostŭ sparte, totŭ asemenea şi coperişele caselorŭ. Acéstă grindină a nimicitŭ şi sĕmĕnăturile, ce se aflau pe hotarele învecinate, causândŭ prin acesta daune enorme, deórece suntŭ pré puține locurĭ arătóre prin părțile aceste şi astfelŭ şi aceste puține semnĕăturĭ le-a nimicitŭ. — Este neapĕratŭ de lipsă ca fruntaşii poporului sĕ îndemne cu energiă pe țĕranĭ se se asigureze în contra grindinei.

—x—

In *Cluşiu* se preumbla la 10 Maiu n. unŭ bivolŭ pe pieța principală, mirosì merele unei precupețe şi i le rĕsturnà, privì cu o linişte maiestatică în ferestri şi o luà apoi la trapŭ pe trotoarŭ mai departe. Femeile stri-

FOILETONU.

Urmă galbină şi Pipĕruşŭ vitézulŭ.

(Poveste.)

Ḑice că a fostŭ odată unŭ împĕratŭ mare şi puternicŭ, numitŭ împĕratulŭ verde. Elŭ avea împĕrăția sa lungă şi lată, încâtŭ ii trebuia câțĭ-va anĭ ca s'o pótă ocoli; chiar lângă palatŭ, adecă nu chiar departe de curțile lui, avea o grădină fermecată, dér fermecată, nu glumă, atâtŭ de fermecată, de ea făcea minunĭ cu ómenii carĭ treceau pe lângă ea, că: de cumva celŭ ce trecea pe lângă ea era tênĕrŭ, se facea bĕtrânŭ, de era bĕtrânŭ, se făcea tênĕrŭ, de era fată séu nevastă devenia împovărată.

Şi împĕratulŭ verde avea o drăguță de fată, colea ca fetele de împĕratŭ, mândră câtŭ gândeai că la sóre te poțĭ uita o leacă, dér la ea ba! Şi împĕratulŭ ca tată, îngânduratŭ ca toțĭ tații, se temea ca nu cumva fiica lui sĕ mérgă pe la grădina cea fermecată, de aceea o ținea închisă într'o chiliă din curțile lui, şi de acolo nu o lăsa nicĭ când afară, numai dóră când mergea şi elŭ cu ea, dér atuncĭ o lua într'altă parte, nu pre lângă grădina fermecată.

Intr'o sĕrbătóre mare s'a dusŭ împĕratulŭ la biserică şi a uitatŭ chilia fetei deschisă. Fata vĕḑêndu-se singură, şĭ-a bătutŭ capulŭ, că óre de ce nu o lasă tată-sĕu în cuprinsulŭ grădinei aceleia; decĭ se ia frumuşelŭ şi merge de icĭ până colea, până ajunge la grădină. Se uită în drépta, se uită în stânga, dér nu vede ceva deosebitŭ, şi se întórce éră în chiliă, sĕ nu scie tată-sĕu că dóră ea a fostŭ pe afară. Dér după ce ajunse în chiliă simțì că ea este împovărată. Nĕcazulŭ şi supĕrarea ei era mare.

Acum vĕḑêndu-se ea în aşa stare, se gândì, că de aştéptă până ce vine tată-sĕu cum o va vede că este împovĕrată cum o omóră; mai bine sĕ nu-lŭ aştepte acasă. Şi se puse fata şi-şĭ adună totŭ ce biată putu cu degraba, o lécă de merinde, nesce hăinuțe şi vre-o doi banĭ ce avea de'ndămână, le indesă tóte într'o părechе de desagĭ, îşĭ ia desagii pe umerĭ şi se cam mai duce. Şi s'a totŭ dusŭ până a ajunsŭ într'o pădure, unde s'a pusŭ sub unŭ stejarŭ mare, a făcutŭ focŭ şi s'a culcatŭ sĕ se odihnéscă, că era obosită de cale.

Colea, când se făcea ḑiuă, a născutŭ unŭ dragŭ de copilaşŭ, câtŭ sĕ mai ai doi ochĭ sĕ te uițĭ la elŭ. Ea se bucură fórte de copilaşŭ, făcù o colibă de vrescurĭ sub acelŭ ştejarŭ şi stătù acolo cu copilaşulŭ drăgostindu lŭ, ca mamele. Când colo cătră ameḑĭ nimerescŭ p'acolo doi ómenĭ, unulŭ bĕtrânŭ-bĕtrânŭ şi altulŭ mai tênĕrŭ. După ce dau ei binețe, ca ómenii cei de omeniă, întrébă pe fată, că botezatŭ e copilaşulŭ? Ér ea le rĕspunde că nu-i botezatŭ, că nu a avutŭ pe nime sĕ i-lŭ boteze, ér ea nu scie. Decĭ se punŭ cei doi ómenĭ şi boteză copilulŭ; ce-lŭ mai bĕtrânŭ i-a fostŭ nănaşŭ, ér celŭ mai tinĕrŭ a făcutŭ slujba de preotŭ. Şi i-au pusŭ nume „Urmă galbină“.

Nănaşulŭ a cinstitŭ pe finulŭ sĕu cu o puşcă şi cu unŭ paloşŭ, apoi şĭ-au luatŭ rĕmasŭ bunŭ şi s'au făcutŭ nevĕḑuțĭ. Numai după aceea i-a plesnitŭ mamei lui „Urmă galbină“ în minte, că acei doi moşnegĭ n'au pututŭ fi decâtŭ Dumneḑeu cu Sântulŭ Petru, carĭ chiar atuncĭ âmblau prin lume, printre ómenii ceştĭ pĕcătoşĭ, dér Urmă galbină aşa tare a prinsŭ a cresce după botezŭ, încâtŭ séra îşĭ luà armele şi merse la vênatŭ, şi peste o clipită venì cu o căprióră la bordeiu. Mumă-sa se bucură fórte vĕḑêndŭ căprióra, că li se gătase mâncarea, dér mai tare se bucurà vĕḑêndŭ ce feciorŭ voinicŭ are.

In tóte ḑilele mergea Urmă galbină la vênatŭ, şi totdéuna aducea câte ceva la mumă sa, mai unŭ mistrețŭ, mai unŭ cerbŭ, mai o căprióră, orĭ baremĭ unŭ iepure, dér golŭ nu venia nicĭodată.

Odată vine Urmă galbină supĕratŭ dela vênatŭ, ér mumă-sa ilŭ întrebà: — De ce eştĭ supĕratŭ, dragulŭ mamii, dóră ți s'a întêmplatŭ ceva? — Nu mi s'a în-

gau şi fugeau dinaintea încornoratului colosŭ, avêndŭ în fruntea lorŭ doi poliţiştĭ, carĭ şi ei fugeau viteji şi curăgioşĭ.

—x—

In ţinutulŭ *Orăştiei* s'au ivitŭ roiurĭ marĭ de musce columbace, aşa că ómenii au trebuitŭ sĕ se 'ntórcă dela câmpŭ cu vitele şi sĕ şi-le închidă în grajdurĭ.

—x—

După studiele făcute, cei 514 institutorĭ, carĭ funcţionau în anulŭ 1885 la şcólele primare în *România*, se grupéză în modulŭ următorŭ: 9 cu cursŭ primarŭ 30 cu câte-va clase gimnasiale. 17 cu câte-va clase seminariale, 7 cu câte-va clase normale, 100 seminariştĭ cu 4 clase, 68 seminariştĭ cu 7 clase, 28 absolvenţĭ normaliştĭ, 100 absolvenţĭ de gimnasii, 108 cu cursŭ liceal, 32 bacalaureaţĭ, (cu test. de matur.) 13 cu studii universitare, 1 cu titlu academicŭ. 1 cu scólă comercială. Dintre aceştia, 70 au lucratŭ cărţĭ didactice.

—x—

Teatru unguresců. Lunĭ séra se va juca *„Az arany gyűrű és a kicsapott cantor“*, piesă comică cu cântărĭ în 3 acte, compusă de d-lŭ Petru Deacŭ, actorulŭ comicŭ şi regisorulŭ trupei. Representaţiunea se va da chiar în beneficiulŭ autorului

Monopolulŭ „Kulturegylet“-ului.

Sub acestŭ titlu, „Kronstädter Zeitung“ dela 4 Maiu st. n. publică următorulŭ articulŭ de fondŭ.

A..uer totŭ e adevĕratŭ! Tóte ofertele trimise din Ardealŭ pentru furnisările echipamentului honvedilorŭ şi a'ŭ glótelorŭ s'au cedatŭ oficialŭ din partea ministerului, »kulturegylet«-ului spre distribuire. E atâtŭ de monstruosŭ acesta, în câtŭ noi n'amŭ voitŭ a crede cu tótă scirea ce „Sieb.-Deutsches-Tagbl.“ o-a primitŭ dela biroulŭ telegraficŭ de corespondenţă maghiarŭ. Acum nu ne mai putemŭ îndoi

In 17 Aprilie n. deputatulŭ nostru dietalŭ, d-lŭ Adolf Zay, a pututŭ sĕ dică încă în discursulŭ sĕu ţinutŭ în „Schutzenhaus« asupra furnisărilorŭ pentru armată: „Mai de multŭ exista monopolulŭ puternicilorŭ liferanţĭ. Acum există icĭ colea opiniunea, că monopolulŭ s'a creatŭ acum prin mijlocirea „kulturegylet“ ului ardelenescŭ. Sĕ fiă óre acésta adevĕratŭ? Eu ţinŭ de o mare minciună totu ceea ce s'a rĕspânditŭ în privinţa acesta. Am întrebatŭ la guvernŭ în acéstă privinţă. Ministrulŭ de honvedĭ şi celŭ de comerciu m'au asiguratŭ cu morală indignaţiă, că nu este adevĕratŭ. Ei au arĕtatŭ aceeaşĭ inimă caldă şi aceeaşĭ consciinţă pentru toţi locuitorii ţĕrii fără deosebire, şi au declaratŭ, că pretutindenea, unde industriaşii suntŭ capabilĭ a'şĭ representa ei înşişĭ interesele, voescŭ sĕ se pună în comunicaţiă directă cu dânşii«.

Indignaţia morală a ambilorŭ miniştri pare a nu fi fostŭ prea mare, orĭ apoi ei peste totŭ numai au simulatŭ acéstă indignaţiă morală. In totŭ casulŭ promisiunea ce au dat'o au uitat'o într'unŭ timpŭ necredutŭ de scurtŭ, orĭ au rupt'o cu sciinţă.

Pe la mijloculŭ lui Martie au presentatŭ culerarii şi cismarii de aicĭ la biroulŭ de mijlocire de aicĭ oferte pentru furnisarea de diferite mărfurĭ de piele şi de 2000 papucĭ, pe care biroulŭ de mijlocire l'a înaintatŭ imediatŭ ministerului de honvedĭ. Nu a sositŭ însĕ nicĭ o resoluţiune.

După o recercare de două orĭ, sosi în sfîrşitŭ o resoluţiă dela ministerulŭ de honvedĭ, ddto 23 Aprilie n. a. c. Nr. 12.916, prin care 'i se face cunoscutŭ biroului de mijlocire, că „kulturegylet“-ulŭ ardelenescŭ a primitŭ asupră'şĭ distribuirea furnisărilorŭ pentru armată şi că de aceea tóte ofertele şi acele ale Braşovenilorŭ s'au trimisŭ »kulturegylet“-ului pentru împărţirea lucrărilorŭ.

Aşa dér „kulturegylet“-ulŭ maghiarŭ ardelenescŭ sĕ distribue în Ardealŭ furnisările pentru armată şi sĕ împărţéscă oferenţilorŭ lucrările. Ce are de a face cu furnisărĭ pentru armată unŭ aşa dicêndŭ „kulturegylet“? Problema unei reuniunĭ de cultură ar trebui sĕ fiă promovarea culturei spirituale, ér nu furnisarea de papucĭ şi cisme. Adevĕrata problemă a „kulturegylet“-ului din Cluşiu, cu tótă mascarea, este în prima liniă, cum se scie, maghiarisarea.

Că guvernulŭ lasă unei astfelŭ de reuniunĭ mijlocirea de furnisărĭ pentru armată, e o lovitură în faţă dată tuturorŭ cetăţenilorŭ nemaghiarĭ, este o simplă mĕsură de maghiarisare, er faţă cu alegerile ce stau înaintea uşei e unŭ mijlocŭ de corteşire nedemnŭ pentru guvernŭ.

Pentru-ce există atuncĭ camerele comerciale şi industriale susţinute din contribuţiunile tuturorŭ cetăţenilorŭ? Pentru-ce există în Braşovŭ biroulŭ pentru mijlocirea mărfurilorŭ? Pentru-ce numĕrósele reuniunĭ industriale? Cum vine guvernulŭ la aceea, ca sĕ încungiure tóte aceste instituţiunĭ, a cărorŭ problemă consistă tocmai în îngrijirea industriei, şi sĕ lase industria la arbitriulŭ unei reuniunĭ de maghiarisare?

Nu ne îndoimŭ, că „kultur-egylet“-ulŭ din Cluşiu va distribuì furnisărĭ şi industriaşilorŭ saşĭ. Ar fi o trădare de sine, décă nu o-ar face. Dér nicĭ nu potŭ sĕ fiă trecuţĭ cu vederea, écă numai aşa, cei mai muncitorĭ meşteşugarĭ din Ardealŭ, Saşiĭ Dér „kulturegylet“-ulŭ maghiarisătorŭ din Cluşiu, respective agenţii lui, îşĭ vorŭ da tótă silinţa a-i ameţi pe meşteşugarii saşĭ şi a le spune verdĭ şi uscate, că pentru furnisărĭ, ei îi suntŭ datorĭ guvernului mulţumită, er cea mai bună ocasiune de a'şĭ dovedì acéstă mulţămită oferŭ alegerile viitóre pentru dietă.

Astfelŭ de încercărĭ ar fi negreşitŭ, cum dice Zay, o „ignominiă, ce nu s'ar şterge«. Ar fi o ignominiă pentru »kultur-egylet-“ulŭ ardelenescŭ, „décă elŭ ar voi sĕ esploateze calamitatea economică în scopulŭ de a vêna după suflete în interesŭ naţionalŭ şi politicŭ“. Acésta ar însemna negreşitŭ, „că muncitorii oneştĭ şi credincioşĭ sĕ fiă înşelaţi în convingerea lorŭ politică, în onestitatea lorŭ naţională, în consciinţa lorŭ“.

Domnii însĕ au făcutŭ socotelă fără cârciumarŭ. Noi avemŭ prea multă încredere în sănĕtosulŭ spiritŭ alŭ industriaşilorŭ noştri, decâtu sĕ ne putemŭ teme, că astfelŭ de momeiĭ ar pute avé óreşĭcare efectŭ asupra lorŭ. Ei prea bine sciu, că participarea lorŭ la furnisărĭ nu atîrnă nicĭ dela convingerea lorŭ politică, nicĭ dela votulŭ lorŭ, că ei totŭ aşa de bine ca şi industriaşii maghiarĭ, au ca ómenĭ ce-şĭ plătescŭ punctualŭ contribuţiunea, dreptulŭ a pretinde sĕ fiă împărtăşiţĭ, şi că nu potŭ sĕ atêrne de graţia »Kulturegyletului“.

Intrega afacere caracteriséză din nou moralulŭ politicŭ alŭ guvernului nostru, care în locŭ de a lucra pentru ridicarea moralului poporului, vêră în elŭ demoralisaţia.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 14 Maiu. — Noua dietă pe periodulŭ de cincĭ anĭ se dice că va fi convocată pe diua de 26 Septemvre n.

MEHADIA, 14 Maiu. — Regina a plecatŭ aséră la Sinaia.

PESTA, 14 Maiu. — Erĭ au visitatŭ bazarulŭ ardeleanŭ 1500 de persóne. Din taxele de întrare s'a obţinutŭ peste di unŭ venitŭ de 300 fl. S'au vêndutŭ mărfurĭ de 4000 fl., s'au făcutŭ comande până la suma de 6000 fl.

DOBRIŢINŬ, 14 Maiu. — Deputatului dietalŭ Andreas György, care s'a esprimatŭ în adunarea districtuală bisericéscă, că tinerimea academică nu stă nicĭdecum pe unŭ înaltŭ nivelŭ de desvoltare spirituală, i-au făcutŭ studenţii „Katzenmusik“. Politica a împrăştiatŭ pe demonstranţĭ. György a plecatŭ séra în capitală.

DIVERSE.

Omulŭ-Proteu. — D-lui de Quatrefages, naturalistŭ, i s'a supusŭ deunădĭ unŭ adevĕratŭ fenomenŭ. Doctorulŭ Treues i-a adusŭ unŭ Provençal, cu numele Simion Aiguier, în verstă de 30 de anĭ, poreclitŭ *Omulŭ-Proteu.* Individulŭ acesta se transformă într'unŭ chipŭ neesplicabilŭ. Aci îşĭ înţepenesce corpulŭ ca o statuă şi burta 'i rĕsună, décă o atingĭ, ca o pétră; aci aruncă de josŭ în susŭ şi de susŭ în josŭ masa intestinală sub forma unei ghiulele marĭ câtŭ unŭ cantalupŭ, o asvêrle 'nainte, ceea ce face ca elŭ sĕ pară peste mĕsură burtosŭ, séu o asvîrle în colivia toracică, ceea ce forméză o eşitură cavernósă pe abdomenulŭ deprimatŭ şi face pe individŭ sĕ semene cu unŭ scheletŭ Aiguier imită pe omulŭ supusŭ supliciului roţii, pe omulŭ care se spêndură, şi 'şĭ dă unŭ aspectŭ cadavericŭ înfiorătorŭ. Ceea ce e mai de miratŭ, e oprirea circulaţiei sângelui sĕu în partea stîngă, séu în partea dréptă, printr'o contracţiune musculară. D. de Quatrefages, pentru ca sĕ esplice fenomenele acestea, dice că Aiguier e îndestratŭ cu unŭ sistemŭ muscularŭ anormalŭ şi ipertroficŭ, care s'au desvoltatŭ prin eserciţii

***

Ceasornicŭ poliţienescŭ. — In Londra s'a făcutŭ încercărĭ cu unŭ ceasornicŭ construitŭ astfelŭ, că are într'însulŭ un micŭ aparatŭ fotograficŭ, ce se deschide printr'unŭ resortŭ. Indată ce se deschide, ese afară camera fotografică în miniatură, apoi se închide érăşĭ şi fotografia e gata. Poliţia secretă din Londra a primitŭ cu bocuriă acestŭ aparatŭ. Unŭ detectivŭ (agentŭ descoperitorŭ), care vrea sĕ se asigure de portretulŭ unui bănuitŭ, n'are decâtŭ sĕ'şĭ scótă ceasorniculŭ ca şi cum ar voi sĕ védă câte ore suntŭ, şi îndată 'şĭ procură fotografia necunoscutului. Ca încercare s'au făcutŭ portretele mai multorŭ persóne, care se amestecaseră în mulţime cu ocasiunea recentelorŭ meetingurĭ socialiste. O parte dintre funcţionarii poliţienescĭ din Berlin este deja provĕdută cu aparate de buzunarŭ, spre a puté fotografia mergêndŭ pe orĭ-cine, fără sĕ se bage de seamă.

Cununiă. — D-lŭ *Ioanŭ Munteanu*, comerciantŭ în Bucurescĭ, îşĭ va serba mâne în 3 Maiu cununia sa cu d-şóra *Elena Furnică* din Ploescĭ, în acestŭ din urmă oraşŭ. — Felicitările nóstre tinerei părechĭ.

☞ La numerulŭ acesta se adauge unŭ suplementŭ cu Apelulŭ comitetului centralŭ electoralŭ din Sibiiu.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

---

tĕmplatŭ nimicŭ, mamă, deră m'a ajunsŭ de dorulŭ însuratŭ.

Mamă-sa se minună forte de vorbele lui, că elŭ era numai de patru dile decĭ dise: — Nu dic, dragul mamei, sĕ nu te însorĭ, dér nu sciu ce fată ar fi potrivită pentru unŭ voinicŭ ca tine; tu fă cum te-a trage firea.

Intr'o seră l'a ajunsŭ pe Urmă galbină şi mai tare dorulŭ însuratului, decĭ nesciindŭ ce sĕ facă, încătrău sĕ plece, s'a suitŭ în vêrfulŭ unui copaciu şi de acolo şĭ-a aruncatŭ căciula cea de fiére sĕlbatice într'o parte şi a disŭ: Incătrău s'a dusŭ căciula mea, într'acolo m'oiu duce sĕ-mĭ cautŭ mirésă.

Dimineţa s'a sculatŭ, şĭ-a luatŭ armele şi s'a dusŭ în partea încătrău îşĭ aruncase căciula, şi s'a dusŭ până a eşitŭ afară din pădure, dér nu s'a întâlnitŭ cu nime; când era acuma eşitŭ la largŭ, aude lătratŭ de cânĭ. încâtŭ rĕsunau pădurile. Şi merge în partea aceea, adecă acolo dă de vênătorii împĕratului verde. Prinde vorbă cu ei, le spune cine-i elŭ, ei îi spunŭ cine suntŭ ei, şi totŭ povestescŭ împreună până ajunge la ei împĕratulŭ verde, care încă era la vênatŭ. Cum îlŭ vede împĕratulŭ îndată gândesce, că trebue sĕ fiă unŭ vitezŭ mare; decĭ îlŭ îmbie sĕ rĕmână până de séră cu ei la vênatŭ. Deră Urmă galbină rĕspunse: — Bucurosŭ aşŭ rĕmâné, dér uite. eu am plecatŭ sĕ mĕ însorŭ. — Aşa? dise împĕratulŭ, atuncĭ fi pe pace, rĕmâi cu noi, că'ndeséră vei venì la curţile mele că şi eu am fete de măritatŭ.

Şi a rĕmasŭ Urmă galbină la vênatŭ tótă diuliţa, şi totŭ ce le eşiră în cale, numai elŭ vêna, că nicĭ împĕratulŭ şi nicĭ vênătorii lui nu nimereau, orĭ câtŭ îşĭ încordau arcurile şi puscile.

Séra l'a întrebatŭ împĕratulŭ, că de unde este? Ér elŭ a rĕspunsŭ, că de aci din pădure. L'a mai întrebatŭ împĕratulŭ, că alŭ cui e? Dér elŭ nu a voitŭ sĕ-i spună. Au mai povestitŭ ei ce au povestitŭ şi apoi a disŭ împĕratulŭ: — Acum ia-ţĭ şi tu ceva din vênatŭ şi pe mâne sĕ vii la mine la amiadĭ.— Din vênatŭ nu mĭ-oiu lua nimicŭ, că mai aflu eu ceva până acasă, dér pe mâne la amédĭ încă nu mĕ aştepta, că nu viu. — Nu? — Nu!

Acum şĭ-a gânditŭ împĕratulŭ: décă n'aşŭ sci că numai de câteva dile e dusă fata mea dela curte, aşŭ gândi că-i chiar alŭ ei, că prea sémĕnă la vorbă şi la nĕravŭ, e dâcosŭ ca ea. Decĭ nu i-a mai disŭ nimicŭ, ci s'au despărţitŭ. împĕratulŭ cu vênătorii lui s'au dusŭ la curţile lui, ér Urmă galbină la bordeiulŭ din pădure, unde-lŭ aştepta mumă-sa.

A doua di ér îşĭ luà Urmă galbină armele şi merse la vênatŭ, dér în altă parte, nu în aceea unde se întâlnise cu împĕratulŭ. Umblândŭ elŭ aşa prin pădure, a datŭ de nisce curţĭ marĭ, ér înaintea curţilorŭ era unŭ *tĕu de lapte dulce.* Şi s'a uitatŭ Urmă galbenă bine la curţĭ, sĕ vedă pe unde póte omulŭ întra în ele şi — de ar fi vre-o primejdiă — pe unde ar puté o tuli la sănătósa; apoi păşi hotărîtŭ şi apĕsatŭ până la pórta cea mare care era de ferŭ, şi bătù cu paloşulŭ în ea de trei orĭ. Atuncĭ unŭ glasŭ din curţĭ a întrebatŭ: Cine bate în pórtă? Dér elŭ n'a rĕspunsŭ nimicŭ. După aceea a mai bătutŭ cu paloşulŭ în pórtă de trei orĭ, şi ér l'au întrebatŭ cei din curţĭ, că cine bate? Dér elŭ éră n'a rĕspunsŭ nimicŭ. După ce tăcură cei din curţĭ, a bătutŭ, Urmă galbină a treia óră cu paloşulŭ de trei orĭ în porţĭ şi atuncĭ numai vĕdù că se deschidŭ porţile şi unŭ smeu îşĭ scose capulŭ sĕ vadă cine bate? Dér Urmă galbină îi retezì capulŭ cu paloşulŭ şi îlŭ aruncà în tĕulŭ celŭ de lapte dulce, şi éră bătù în pórtă de trei orĭ cu paloşulŭ. Audindŭ smeii cei din curţĭ bătaia în pórtă, se minunară, că ce póte sĕ fiă, că streinulŭ totŭ bate în pórtă, şi ortaculŭ lorŭ, care s'a dusŭ sĕ i deschidă, nu mai vine. Atuncĭ le plesnì prin minte, că ce póte fi pricina; decĭ strigară că de nime nu se temŭ, numai de Urmă galbină, déră nu-i pórtă dóră corbii ochii şi ciórele piciórele pe aci! Decĭ năvăliră toţĭ asupra porţii, numai mamonulŭ celŭ bĕtrânŭ rĕmase în curţĭ, dér care cum scotea capulŭ pe pórtă, Urmă galbină îndată îlŭ reteza şi îlŭ arunca în tĕu, până ce i-a omorîtŭ pe toţĭ.

(Va urma).

Cursulŭ la bursa de Viena
din 13 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 40
Rentă de hârtiă 5%	87.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 25
Bonurĭ rurale ungare	105 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	101.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99 50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 75
Renta de hărtiă austriacă	81 40
Renta de arg. austr.	82 45
Renta de aurŭ austr.	112
Losurile din 1860	135.75
Acțiunile băncei austro-ungare	878 —
Act. băncei de creditŭ ung.	284 25
Act. băncei de creditŭ austr.	279 90
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 96
Napoleon-d'orĭ	10 05
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 20
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 29 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	91½	92 —
Renta rom. amort. (5%)	93¾	94¼
» convert. (6%)	88¾	89½
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	34 —	36 —
Credit fonc. rural (7%)	105 —	105½
» » » (5%)	88½	89 —
» » urban (7%)	102¼	103 —
» » » (6%)	95 —	95½
» » » (5%)	86 —	86½
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
» » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	15.25	15.75
Bancnote austriace contra aurŭ	2 01	2.02

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 1 Maiu st. n. 1887.

	Cump.		Vend.
Bancnote românescĭ	Cump. 8.62	Vend.	8.64
Argint românescŭ	8.55	»	8.59
Napoleon-d'orĭ	9.99	»	10.03
Lire turcescĭ	11.35	»	11.40
Imperialĭ	10.35	»	10.40
Galbenĭ	5 91	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	101.—	»	102 —
» » » 5%	98.—	»	99 —
Ruble Rusescĭ	111.—	»	112.—
Discontulŭ	7—10% pe anŭ.		

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucuresci	—	—	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
(	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ (	—	—	—	—
(	7.47	—	4.1[illegible]	2.32
Feldióra	8 24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 4[illegible]	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9 51	—	7.06	—
Hașfaleu	1.0[illegible]	—	8.52	—
Sighișóra (	11 29	—	9.19	—
(	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 0[illegible]	—	10 [illegible]6	—
Mediașŭ	12.29	—	10 57	—
Copșa mică	12 44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12 31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12,48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2 18	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2 48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirișŭ	3 5[illegible]	—	4 51	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
Clușiu (	5.30	—	5 56	—
(	—	6 03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.0[illegible]
Aghirișŭ	—	—	—	9.3[illegible]
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	—	10.5[illegible]
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare (	—	9.13	—	4.05
(	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3 24	—
Buda-pesta	—	2.15	10 05	—
Viena (	—	—	2.15	—
(	—	8.00	6.05	—

Budapesta-Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.07
Szolnok	1 0[illegible]	3.58	7 38	9.34	11.4[illegible]
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.28	2.31
Oradea mare	4.[illegible]2	6.58	9 14	1.3	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2 06	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	[illegible]	—
Mezö-Telegd	—	7.33	10 19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12 5[illegible]	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3 40	5.31	—
Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.48	6.24	—
Clușiu (	—	10.28	5.26	6.43	—
(	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	1 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	2 30	—	—	—	9.06
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
(	1 06	—	—	—	10.—
Uióra	1 13	—	—	—	10.[illegible]9
Vințulŭ de susŭ	1 [illegible]0	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1 41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2 [illegible]0	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2 3[illegible]	—	—	—	12.12
Blașŭ	2 48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mică	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.3[illegible]	—	—	—	3.03
Sigișóra	5.12	—	—	—	3 49
Hașfaleu	[illegible].37	—	—	—	4.28
Homorod	7.0	—	—	—	6.[illegible]6
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ (	9.21	—	—	—	9.15
(	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ (	—	—	—	—	—
(	—	—	3.28	—	—
Bucuresci	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3 14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4 2[illegible]
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1 01	—	5 18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicica	[illegible] 23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.[illegible]8
Gurasada	4 [illegible]8	—	7.40
Zam	4 [illegible]2	—	[illegible].11
Soborșin	[illegible] 3[illegible]	—	8.46
Bérzova	5 [illegible]	—	9 33
Conopŭ	6.27	—	9 53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulișŭ	7 28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7 59	—	11 25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok (	8 42	—	4 [illegible]2
(	—	—	5 12
Budapesta	—	—	8 20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12 1[illegible]	—
Budapesta	8.20	9 05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
(	4 10	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	7 04
Glogovațŭ	4 43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulis	5 19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5 41	7.10	8 36
Conopŭ	6 [illegible]9	7.37	-
Berzova	6 28	7 55	—
Soborsin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. [illegible]8	—
Branicica	9 19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	-
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11 11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	—
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiușŭ	1 29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ mixt
Aradŭ	5.48	—	6 05
Aradulŭ nou	[illegible] 19	—	6 33
Németh-Ságh	[illegible] 44	—	6.58
Vinga	7.1[illegible]	—	7.29
Orczifalva	7 47	—	7.[illegible]5
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9 02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroșeni

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.4[illegible]
Strein	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4 16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3 05	—	6 49
Petroșeni	3.37	—	7 12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6 32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6 23
Aradulŭ nou	9.11	—	8 [illegible]1
Aradŭ	9.27	—	8 17

Petroșeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșeni	10 07	—	6.10
Banița	10 48	—	6.53
Crivadia	11 25	—	7 37
Pui	12 05	—	8.20
Hațegŭ	12.42	—	9 01
Strein	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ